

Dosarul nr. 2ra-1885/21
2-19174024-01-2ra-24112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Holban)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând recursul declarat de Daniela Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Danielei Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, casată hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 octombrie 2019, Daniela Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” și Direcției generale transport public și căi de comunicație, intervenient accesoriu ÎM „Exdrupo” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, fiind proprietara autovehiculului de model Skoda Superb cu nr/î XXXXX, la 11 februarie 2019, se deplasa regulamentar pe str. București, din direcția str. Bulgară spre str. Armenească, iar în apropierea intersecției cu str. Armenească a intrat cu roata față stânga în căminul, în care este montat hidrantul antiincendiar, care nu era fixat corespunzător, în rezultatul accidentului fiind deteriorată suspensia față a autovehiculului.

A menționat că circumstanțele incidentului se confirmă prin dosar-încheiere RII.1948 din 11 februarie 2019, întocmit de colaboratorii organului de constatare a SDAR a SSTCR al DP mun. Chișinău, care s-au prezentat la locul producerii accidentului și au înregistrat cazul.

Astfel, de către SDAR a SSTCR al DP mun. Chișinău a fost constatat că în timpul deplasării, autovehiculul condus de ea a nimerit într-o fântână, capacul din metal de la care nu era fixat corespunzător, iar ca rezultat suspensia față a automobilului a fost deteriorată.

Deteriorările autovehiculului sunt reflectate în actul de examinare a mijlocului de transport nr. 387/02A, care a fost întocmit la 15 februarie 2019 de către expertul din cadrul unității de expertiză independentă auto SRL „Expert Auto Plus”, în prezența reprezentantului SA „Apă-Canal Chișinău” (invitat prin telegrama înmănată la 12 februarie 2019), care însă a refuzat să semneze.

A evidențiat că prin raportul de evaluare a pagubei întocmit în baza actului de examinare din 15 februarie 2019 și raportului suplimentar de evaluare a pagubei întocmit în baza actului de examinare din 13 martie 2019, a fost constatat prejudiciul material cauzat în sumă de 54 070 de lei.

De asemenea, a precizat că potrivit răspunsului din 18 mai 2019, eliberat de SA „Apă-Canal Chișinău”, a fost indicat că căminul în care este montat hidrantul antiincendiar, care se află la intersecția str. București și str. Armenească din mun. Chișinău, se află în gestiunea întreprinderii SA „Apă-Canal Chișinău”, acest lucru fiind menționat și prin răspunsul din 25 mai 2019 a Direcției generale transport public și căi de comunicație.

A comunicat reclamanta că, pe cale extrajudiciară, la 5 iulie 2019, a expediat SA „Apă-Canal Chișinău” o reclamație, prin care a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului în termen de 10 zile de la data recepționării reclamației, însă, fără niciun rezultat.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 14, 1398 Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), art. 32 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 7 iunie 2007, art. 13 din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul ei a sumei de 54 070 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 1 622,10 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Danielei Dandara prejudiciul material în sumă de 54 070 de lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 622,10 de lei, în total suma de 55 692,10 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, casată hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia suplimentară din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost încasată de la Daniela Dandara în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 1 216,57 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat.

La 22 octombrie 2021, Daniela Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o juridic neîntemeiată și nefondată, bazată pe aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, instanța de apel a apreciat arbitrar unele probe pertinente și admisibile, care constată circumstanțe de fapt importante pentru soluționarea justă a cauzei, ignorând rigorile legale și fără a da o apreciere tuturor probelor și circumstanțelor în raport cu prevederile Codului civil, invocate de ea.

De asemenea, a menționat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile cadrului legal pertinent și a ignorat faptul că capacul căminului în care este montat hidrantul antiincendiar, deși era fixat necorespunzător (ce a fost constatat ulterior), înaintea producerii accidentului era plasat la locul său și nu a creat obstacol circulației rutiere. Fixarea necorespunzătoare a capacului căminului, s-a evidențiat numai în momentul impactului și nu era vizibilă până la momentul trecerii peste capacul în cauză cu automobilul ei.

A considerat că logica instanței de apel privind nesemnalizarea de către administratorul drumului privind obstacolele aflate pe partea carosabilă și aplicarea în cazul dat a prevederilor Reglementării normativ-juridice a activității Serviciului Securitate a circulației Rutiere a Poliției Rutiere a IGP MAI RM, este lipsită de temei și a dus la pronunțarea unei soluții eronate, bazate pe constatările greșite.

Reieșind din prevederile art. 1410 și 2022 Cod civil (în redacția din 1 martie 2019), a evidențiat recurenta că în cazul în care au fost constatate faptul producerii accidentului, faptul fixării necorespunzătoare a capacului hidrantului antiincendiar, stabilită persoana răspunzătoare de fixarea și gestionarea acestui capac, stabilită întinderea prejudiciului material cauzat dânzei, instanța de apel urma să aplice corespunzător prevederile art. 1410 Cod civil și art. 32 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 7 iunie 2007 și să emită decizie privind menținerea hotărârii primei instanțe. Prin urmare, instanța de apel a ignorat normele legale enunțate și a admis încălcarea drepturilor ei la circularea în siguranță pe drumurile publice și la repararea prejudiciului.

La 24 noiembrie 2021, în adresa SA „Apă-Canal Chișinău”, Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație și ÎM „Exdrupo” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Daniela Dandara, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 178), fiind recepționată de SA „Apă-Canal Chișinău” și Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație la 29 noiembrie 2021, iar de ÎM „Exdrupo” - la 30 noiembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 180-182).

La 23 decembrie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință la recursul declarat de Daniela Dandara, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 156), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 octombrie 2021 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei și a deciziei suplimentare a instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Daniela Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco înaintând acțiunea în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” și Direcției generale transport public și căi de comunicație, intervenient accesoriu ÎM „Exdrupo”, a solicitat încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul ei a sumei de 54 070 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 1 622,10 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial, a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Danielei Dandara prejudiciul material în sumă de 54 070 de lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 622,10 de lei, în total suma de 55 692,10 de lei. În rest, a respins acțiunea.

Judecând apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, instanța de apel prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Iar prin decizia suplimentară din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța de apel a încasat de la Daniela Dandara în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 1 216,57 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a conchis asupra lipsei temeiului juridic de atragere la răspundere civilă a SA „Apă-Canal Chișinău”, cu impunerea la compensarea cheltuielilor cu titlu de prejudiciu material suportat, ca urmare a impactului avut în căminul în care este montat hidrantul antiincendiar, pe un drum municipal.

Instanța de apel a stabilit că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a fost sesizată de administratorul infrastructurii de drum municipal, administrația publică locală, prin intermediul subdiviziunilor competente sau Inspectoratul de poliție (patrulare), privind reglarea capacului de la căminul în care este montat hidrantul antiincendiar situat pe partea carosabilă.

Respectiv, instanța de apel a evidențiat că SA „Apă-Canal Chișinău” nu are competențe, conferite de lege, în efectuarea controlului pentru a depista eventuale neajunsuri în întreținerea părții carosabile, aceste competențe fiind atribuite administrației publice locale și poliției de patrulare.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat și a interpretat eronat legea, dând o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii Daniela Dandara.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, la 11 februarie 2019, Daniela Dandara, conducând autovehiculul Skoda Superb, cu nr/î XXXXX, se deplasa pe strada București or. Chișinău, din direcția str. Bulgară spre str. Armenească, iar în apropierea intersecției cu str. Armenească, în timpul deplasării, s-a deteriorat suspensia față a automobilului, din motivul impactului cu capacul de la fântâna de canalizare care nu era fixat corespunzător, ceea ce se confirmă prin Raportul ofițerului superior al SDAR al SSTCR al DP mun. Chișinău din 11 februarie 2019 și încheierea ofițerului superior a SDAR a SSTCR al DP mun. Chișinău din 21 februarie 2019 (f. d. 8-9).

Potrivit raportului de evaluare a pagubei nr. 387/02A efectuat de către unitatea de expertiză independentă SRL „Expert Auto Plus” în baza actului de examinare din 15 februarie 2019, cât și raportului suplimentar de evaluare a pagubei nr 387/02A din 13 martie 2019, s-a constatat că prejudiciul material cauzat în rezultatul deteriorării autovehiculului Skoda Superb, cu nr/î XXXXX, constituie suma de 54070 de lei (f. d. 13-15,16-17).

Conform prevederilor art. 32 alin. (1) și alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131- XVI din 7 iunie 2007, dreptul participanților la trafic rutier de a circula în siguranță pe drumurile publice este garantat de stat și se

asigură prin executarea prezentei legi, actelor legislative și normative din domeniu și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Participanții la trafic au dreptul la repararea prejudiciului, în modul prevăzut de legislația în vigoare, în caz de leziuni corporale, deteriorare a vehiculelor și/sau a bunurilor ca urmare a unui accident în trafic rutier.

Potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Iar conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În același timp, dispozițiile art. 1410 alin. (1)-(3) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, stipulează că persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieșit din posesiunea lui ca urmare a acțiunilor ilicite ale unor terți. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobândit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobândit în posesiune în mod ilicit.

Așadar, raportând dispozițiile legale enunțate supra la circumstanțele speței, instanța de recurs constată corectitudinea concluziei primei instanțe, precum că răspunzător de repararea prejudiciului cauzat autovehiculului Skoda Superb, cu nr/î XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate Danielei Dandara, este SA „Apă-Canal Chișinău”, în gestiunea căruia se află căminul în care este montat hidrantul antiincendiar la rețelele de apă cu D-250 mm, pe partea carosabilă a drumului în intersecția străzilor Armenească și București din mun. Chișinău.

În susținerea acestei concluzii, se va reține răspunsul nr. 01-323 din 18 mai 2019 a SA „Apă-Canal Chișinău”, urmare a examinării solicitării avocatului Alina Gorelco în interesele Danielei Dandara în vederea stabilirii apartenenței căminului amplasat pe partea carosabilă la intersecția străzilor Armeană și București,

prin care se indică că, în urma studierii documentației tehnice cu ieșirea la fața locului, a fost constatat că căminul în care este montat hidrantul antiincendiar la rețelele de apă cu D-250 mm *se află în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău”* (f. d. 19).

La fel, prin răspunsul Direcției generale transport public și căi de comunicație a Consiliului municipal Chișinău nr. 08-2-1585 din 29 mai 2019, ca urmare a examinării interpelării avocatului Alina Gorelco în interesele Danielei Dandara cu privire la căminul pentru hidrant amplasat pe partea carosabilă a drumului în intersecția străzilor Armenească și București, se menționează că căminul sus indicat se află în gestiunea SA „Apă-Canal Chișinău” (f. d. 20).

La acest segment, instanța de recurs menționează că, deși instanța de apel ajungând la concluzia lipsei temeiului juridic de atragere la răspundere civilă a SA „Apă-Canal Chișinău”, în acest sens reținând prevederile pct. 12.7 ale Regulilor de executare a lucrărilor de pozare și renovare a comunicațiilor subterane în orașul Chișinău și suburbiile acestuia, aprobate de către Comitetul executiv al Sovietului orașenesc de deputați prin decizia nr.11/1 din 15 iulie 1991, potrivit căreia *reglarea capacelor de la căminurile de apeduct și canalizare se efectuează la solicitarea Direcției generale transport public și căi de comunicare, Secției poliției de patrulare sau serviciilor de exploatare a drumurilor în decurs de 48 ore de la data remiterii cererii organizației care exploatează rețelele de apeduct și canalizare*, instanța de recurs constată că textul unor astfel de Reguli de executare a lucrărilor de pozare și renovare a comunicațiilor subterane în orașul Chișinău și suburbiile acestuia, aprobate de către Comitetul executiv al Sovietului orașenesc de deputați prin decizia nr.11/1 din 15 iulie 1991, la materialele dosarului lipsește.

De principiu, aici, este și faptul că aceste Reguli de executare a lucrărilor de pozare și renovare a comunicațiilor subterane în orașul Chișinău și suburbiile acestuia, aprobate de către Comitetul executiv al Sovietului orașenesc de deputați prin decizia nr.11/1 din 15 iulie 1991 la care face referire SA „Apă-Canal Chișinău”, lipsesc și în baza de date a actelor normative/juridice.

Tot aici se va nota că, potrivit solicitării avocatului Alina Gorelco, în interesele Danielei Dandara, la fel a fost solicitată prezentarea textului Regulilor de executare a lucrărilor de pozare și renovare a comunicațiilor subterane în orașul Chișinău și suburbiile acestuia, aprobate de către Comitetul executiv al Sovietului orașenesc de deputați prin decizia nr.11/1 din 15 iulie 1991, din motivul că acesta nu poate fi găsit din sursele publice a bazelor de date a actelor normative/juridice (f. d. 50).

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs conchide ca declarativă susținerea intimatului precum că *reglarea capacelor de la căminurile de apeduct și canalizare se va efectua de către SA „Apă-Canal Chișinău” la solicitarea Direcției generale transport public și căi de comunicare sau Inspectoratului de poliție (patrulare)*.

Mai cu seamă că actele cauzei denotă cu certitudine că la caz suntem în situația în care, deși capacul de la fântâna de canalizare era așezat pe gura căminului, acesta nu a fost fixat corespunzător, obligație ce intră nemijlocit în competența SA „Apă-Canal Chișinău”.

Or, fixarea necorepunzătoare a capacului de la fântâna de canalizare, nu se încadrează în noțiunea de obstacol prevăzut de art. 57 alin. (2) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 7 iunie 2007, potrivit cărora administratorul de drum (*autoritatea administrației publice locale sau un alt organ de stat abilitat de Guvern cu funcții de administrare, întreținere și reparație a drumurilor publice*) este obligat să semnalizeze corespunzător, cât mai urgent orice obstacol, aflat pe partea carosabilă sau pe acostament, care stânjenește sau pune în pericol siguranța traficului și să ia toate măsurile de înlăturare a acestui obstacol.

Și asta deoarece, conjunctura descrisă supra profilează faptul că capacul de la fântâna de canalizare în intersecția străzilor Armenească și București din mun. Chișinău, nu a creat vreun obstacol circulației rutiere, fixarea necorespunzătoare a acestuia fiind stabilită numai în momentul producerii accidentului.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că circumstanțele statuate în cauză, conturează cert faptul că în urma deteriorării autovehiculului Skoda Superb, cu nr/î XXXXX, prejudiciul material cauzat Danielei Dandara, constituie suma de 54070 de lei, stabilit prin raportul de evaluare a pagubei nr. 387/02A efectuat de către unitatea de expertiză independentă SRL „Expert Auto Plus” în baza actului de examinare din 15 februarie 2019 și raportului suplimentar de evaluare a pagubei nr 387/02A din 13 martie 2019.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs reține drept justă concluzia primei instanțe cu privire la încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Danielei Dandara a prejudiciului material în sumă de 54070 de lei, și respingerea pretențiilor Danielei Dandara înaintate împotriva Direcției generală transport public și căi de comunicație, întrucât Direcția generală transport public și căi de comunicație nu este posesor al căminului pentru hidrant amplasat pe partea carosabilă a drumului în intersecția străzilor Armenească și București.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de recurs atestă că prima instanță corect a încasat din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul Danielei Dandara, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 1622, 10 de lei, confirmate prin ordinul de plată nr. 0807014569 din 7 august 2019 (f. d. 3).

Astfel fiind, cele relatate indică cu certitudine la netemeinicia deciziei instanței de apel cu privire la respingerea acțiunii, fapt ce dictează casarea integrală a deciziei instanței de apel.

Pe cale de consecință, se impune și casarea deciziei suplimentare din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost încasată de la Daniela Dandara în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 1 216,57 de lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei și a deciziei suplimentare a instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Daniela Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco.

Se casează integral decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Danielei Dandara, reprezentată de avocatul Alina Gorelco împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Victor Burduh

Aliona Miron